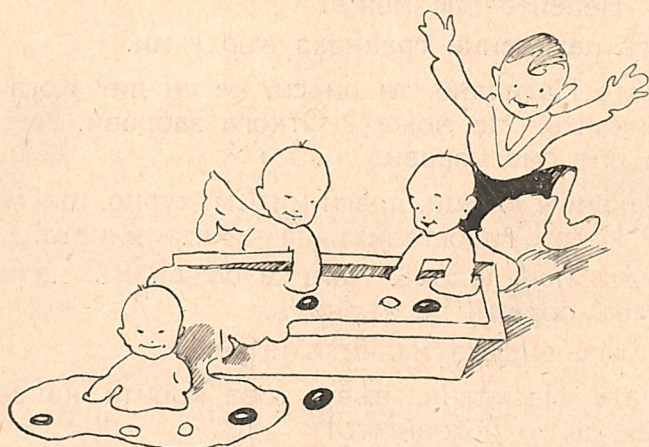

Въ тази минута влѣзе баба Цоцолана, цѣла запѣх-
тяна. Най-напредъ се смая. После ахна, викна и наредѣ

захвана — мене и децата. Добре ни натупа. Но и тя, гор-
кана, само тесто стана!

После ѝ омина. И ние следъ малко се развеселихме.
Но за всѣки случай яйцата строшени подъ масата
скрихме...

Та така, Смѣхурко. Твоятъ Патилянчо произпати
множко съ малкитѣ юнаци. Но пакъ си е веселъ.

Честитъ ти Великдень! Сладки козунаци!

Поздравъ най-сърдеченъ!

Твой приятель вѣченъ:

Веселъ Патилянчо.

